

604.

Z Jasenky u Vsetína.

Suš. 354, Bart. II. 106.

Zdlouhavě.

Ach, málo ty ně mi-lá, má-lo ty ně vě-říš, že ma-lým

o - ké - nečkem dycky za mnú hledíš.

1.

Ach málo ty ně, milá,
málo ty ně věříš,
že malým okénečkem
dycky za mnú hledíš.

Ach, jak bych ti, synečku,
jak bych ti věřila,
dyž sem já tvoju lásku
v nědělu zkusila.

Ach těžko je ně těžko
na mojem sřdečku,
ach, jak by ně ho zvál
hedbavnú šňůrečku.

Ach, hedbavná šňůrečka,
ona je teňučká,
ona sa ně vřezala
hrubě do sřdečka.

2.

Ach synečkova mati,
ona je tak dobrá,
nedała si ně vzít,
že su já chudobná.

Ach já na ňu odkážu,
takovú otázku,
nech si svoje syny
uváže na provázku.

Ach lesti nezdrží,
súkenný provázek,
nech si dá udělat
cigánu řetázek.

605.

Z Březové.

Erb. 217.

Pod na-ši-mi okny ro-stě o - li - va, povedz

mi, má mi-lá, povedz mi, má mi-lá, kdo k vám chodié-vá.

[: Pod našimi okny rostě oliva :]

[: povedz mi, má mi-lá, :]

kdo k vám chodié-vá?

Pod našimi okny rostě z růže květ,
povedz mi, má mi-lá, proč ťa mrzí svět?
Mňa hlavěnka boří
plakala bych hned!